

Список використаних джерел

1. Генсерук Г. Р., Мартинюк С. В. Розвиток цифрової компетентності майбутніх учителів в умовах цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти. *Інноваційна педагогіка*, 2019. Вип. 19, т. 2. С. 158–162.
2. Гладченко О., Ратушняк Т., Омельчук А., Ніжегородцев В., Вишемірська Я., Беспарточна О. Особливості формування інформаційної культури майбутніх фахівців цифрового дизайну (освітньо-професійна програма «Технології цифрового дизайну»). *Теорія і практика управління соціальними системами*, 2023. № 4. С. 85–103.

ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Зарембіцький Олександр Юрійович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
zarembitskiy@gmail.com

У сучасних умовах трансформації вищої освіти та зростання вимог до фахівців на ринку праці особливої актуальності набуває питання розвитку управлінської компетентності. Управлінська компетентність охоплює не лише вміння організовувати діяльність, приймати рішення та керувати процесами, але й передбачає розвиток лідерських якостей, комунікативних навичок та стратегічного мислення.

Поняття «управлінська компетентність» у педагогічній науці трактується як інтегративна характеристика особистості, що поєднує знання, уміння, навички та особистісні якості, необхідні для ефективного управління. Вона формується впродовж усього періоду навчання у ЗВО та потребує цілеспрямованої педагогічної підтримки [1].

Серед різних технологій розвитку управлінської компетентності науковці виділяють: проектне навчання, кейс-метод, бізнес-симуляції та рольові ігри, тренінги та майстер-класи тощо.

Однією з найефективніших технологій є проектне навчання, що сприяє розвитку самостійності, ініціативності, вміння працювати в команді та нести відповідальність за результат. У процесі реалізації навчальних проєктів студенти здобувають досвід планування, організації, комунікації та презентації результатів. Воно відіграє важливу роль у формуванні управлінської компетентності, особливо в умовах сучасної освіти, що орієнтується на практико-орієнтований підхід, розвиток критичного мислення, лідерства та здатності до самостійного прийняття рішень. До основних принципів можна віднести:

- міждисциплінарність;
- самостійне або групове дослідження;
- орієнтація на результат (проєкт, презентація, продукт);
- активна роль студента/учня.

Перевагами проектного навчання є його реалістичність, що забезпечується симуляцією справжніх управлінських ситуацій; командна взаємодія: тренування soft skills; індивідуалізація: можливість проявити ініціативу та лідерські якості; мотивація: учні бачать сенс і результат своєї діяльності.

Кейс-метод (метод ситуаційного аналізу) — це потужний інструмент у формуванні управлінської компетентності, оскільки він дає змогу моделювати реальні управлінські ситуації та розвивати навички прийняття рішень, аналітичного мислення, лідерства та стратегічного планування.

Аналіз конкретних управлінських ситуацій дозволяє студентам застосовувати теоретичні знання на практиці, розвивати аналітичне мислення та навички прийняття рішень. Обговорення кейсів формує критичне мислення і стимулює активну взаємодію в групі.

Інтерактивні методи навчання, такі як бізнес-симуляції, сприяють моделюванню управлінських процесів у безпечному навчальному середовищі. Вони дозволяють студентам проявити лідерські якості, навчитися розподіляти ресурси та аналізувати результати своєї діяльності. Це методи навчання, що передбачають двосторонню взаємодію між учасниками процесу, де кожен є активним учасником, а не пасивним слухачем [2].

Таблиця 1

Інтерактивні методи

Метод	Що формує
Ділова гра	Прийняття рішень, управління процесами, стратегічне мислення
Рольова гра	Лідерство, управління конфліктами, емоційний інтелект
Робота в малих групах	Командна взаємодія, делегування, планування
"Мозковий штурм"	Креативність, швидке генерування ідей
Дебати	Аргументація, публічні виступи, впевненість у власній позиції
SWOT-аналіз	Аналітичне мислення, стратегічне планування
Метод «Акваріум»	Спостереження, оцінка управлінських дій, рефлексія

Тренінги — один із найефективніших сучасних методів формування управлінської компетентності, адже вони поєднують інтерактивність, практичну спрямованість і гнучкість, дозволяючи учасникам не лише засвоїти знання, а й випробувати управлінські навички в дії.

Проведення тренінгів з розвитку soft skills, зокрема тайм-менеджменту, емоційного інтелекту, комунікації та лідерства, значно підвищує управлінський потенціал майбутніх фахівців. Майстер-класи за участі практиків бізнесу дозволяють поєднати академічну підготовку з реальним досвідом.

Сучасні освітні технології дають змогу персоналізувати процес навчання та забезпечити доступ до актуального контенту. Використання онлайн-курсів (Coursera, Prometheus) сприяє розвитку самоосвітньої компетентності та формуванню управлінських знань у гнучкому форматі.

Формування управлінської компетентності є важливою складовою підготовки конкурентоспроможного фахівця у сфері вищої освіти. Ефективне поєднання традиційних та інноваційних педагогічних технологій створює

умови для цілісного розвитку майбутніх управлінців. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на емпіричне вивчення результативності впровадження зазначених технологій у навчальний процес.

Список використаних джерел

1. Кушнірук С., Лещенко Н. Формування управлінської компетентності майбутнього викладача ЗВО з використанням інноваційних освітніх технологій. *Освітньо-науковий простір*, 2023, 4 (1): 92-100..
2. Ребуха Л., Зварич Г. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*, 2023, 1: 114-124.

ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОГЛИБЛЕНОГО ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ

Іваноньків Мар'яна Богданівна

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності Середня освіта
(Математика),

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
ivanonkiv_mb@fizmat.tnpu.edu.ua

Гоменюк Ганна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, в.о завідувача кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
homenyuk_hanna@tnpu.edu.ua

Сучасна освіта потребує інноваційних підходів до навчання, які б сприяли не лише засвоєнню знань, а й розвитку критичного мислення, творчих здібностей та практичних навичок учнів. Одним із таких підходів є проєктна діяльність, яка дозволяє інтегрувати теоретичні знання з їх практичним застосуванням. У контексті вивчення математики проєктна діяльність набуває особливого значення, адже ця дисципліна часто сприймається як абстрактна і відірвана від реального життя. Метою даної роботи є аналіз можливостей використання проєктної діяльності як інструменту поглибленого вивчення математики, визначення її переваг та особливостей упровадження в освітній процес.

Проєктна діяльність базується на принципах активного навчання, коли учень виступає не пасивним отримувачем інформації, а активним учасником процесу пізнання. У математиці це може проявлятися через розробку проєктів, які вимагають використання математичних моделей, аналізу даних або розв'язання реальних проблем. Наприклад, учні можуть працювати над проєктами з фінансового планування, статистичного аналізу чи геометричного дисциплінами [1].

Проєктна діяльність також відповідає компетентнісному підходу в освіті, який є основою сучасних українських стандартів. Вона моделювання об'єктів. Такий підхід сприяє формуванню міждисциплінарних зв'язків, адже математика часто поєднується з економікою, фізикою, інформатикою та іншими розвиває ключові компетентності, такі як математична грамотність, уміння вчитися